

کلماتی که به من خیره شدند

رخت های روی بند

طرف های منتظر تا شستشو

بوسه بر هم می زنند

*

کفش های جفت شده بیرون در

امتداد یک صدای آشنا

سر به روی شانه هم می زنند

*

میوه های فصل پاییز و بهار

سیب ها و دانه های یک انار

سفره های بی ریا از رنگ و رو

دست خواهش بر تن هم می زنند

*

بوی پاییز و نماز و سادگی

قاب های پر شده از عطر یاس

جا نمازی رنگ چشمان توسبیز

خنده بر من می زنند

*

در کنار استکان چای داغ
دفتری خط خط شده از شعر من
بر لب بشقاب خرما و پنیر
هی به هم سر می زنند

*

روی هر بامی خدایی خنده رو
در قفس آوازهای بغض من
مثل گنجشکان آزاد و رها
سوی هم پر می زنند

*

نان ترد و تازه خویش رنگ و رو
آفتاب نیمه جان ماه دی
رقص گلبرگی به روی حوض شب
تکیه بر هم می زنند

*

خش خش برگ درخت خانه ام
تابش نوری که می تابد به گل
گریه های کوچک همسایه ام
مثل مهمانی کنون در می زنند

*

سینی و سبزی تازه در سبد
مستی و مجنونی گیسوی بید

بادهای نرم و نازک پشت در
سوی شعر من چرا پر می زنند؟
*

خاطرات مانده در افکار من
عکس های بی نفس در قاب تو
روزهای خالی از دیدار ما
خانه ام را رنگ دیگر می زنند
*

باز می پرسم ز خود دیوانه وار
بعد از اینکه خفته ام در خلک سرد
هیچ کس آیا به یادم یک شبی
خنده بر اشعار پرپر می زند؟
...